

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg forstår på ministeren, at ministeren godt vil beklage, at situationen er sådan, at der er det her konkurrenceforhold vedrørende de usunde ting, men ikke er parat til at foretage noget.

Når man ser på det, ville det så ikke være en fordel, hvis alle børn lærte det gennem praksis, så vi var sikre på, at alle fik det lært? Så fik man virkelig påvirkningen over mod den sunde side, når nu ministeren ikke vil foretage noget indgreb i forbindelse med reklamer og lignende.

Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Hvis jeg med det her med at lære det gennem praksis skal forstå, at vi sætter ind i skolerne og dagtilbuddene og hjælper forældrene til at gøre deres børn til kritiske forbrugere, er jeg sådan set meget åben over for gode forslag. Jeg tror sådan set, der er mange forældre, der føler sig lidt magtesløse i dag og gerne vil have noget mere vejledning. Hvis vi kan nedsætte et udvalg, der kan komme med gode råd til forældrene om, hvordan de kan hjælpe ikke mindst sig selv, men også deres børn med at træffe sunde fødevarervalg, er jeg da åben over for det. Jeg synes, det er meget vigtigt, men jeg tror ikke på alle de her nemme løsninger.

I dag har vi hørt et forslag om at lægge skat på fedt – men hvad så, hvis de spiser vingummi, som er fyldt med sukker, men som der ikke er noget fedt i, i stedet? Der er jo mange forslag til nemme løsninger, men jeg tror, det er et langt, sejt træk, vi skal igennem her. Det er oplysning, oplysning; det er tilgængelighed til sunde fødevarer overalt, hvor vi færdes; og så er det, at vi alle sammen bevæger os noget mere i vores hverdag.

Formanden:

Tak til familie- og forbrugerministeren. Så er det fru Inger Beinov Støjberg som ordfører.

Inger Beinov Støjberg (V):

Der skal ingen tvivl herske om, at børns og unges kost er utrolig vigtig. Derfor er det også et emne, som vi i Venstre sætter meget højt på dagsordenen. Alt for mange børn er overvægtige, fordi de spiser forkert eller for meget og rører sig for lidt. Derfor er børns kost kombineret med motion en yderst vigtig sag. Det er også et

stort problem, at ikke alle børn spiser frokost, og at nogle endda springer morgenmaden over, da det jo svækker koncentrationen og dermed også indlæringen.

Men løsningen er altså bare ikke gratis økologisk mad på alle skoler og i alle daginstitutioner. Det er måske endda næsten tværtimod, for forældrenes engagement er altafgørende i den her sag. Hvad hjælper det, at børn får sund og nærende mad, når de er i skolen eller daginstitutionen, hvis den daglige kost ikke er sat på dagsordenen derhjemme?

Desuden er det efter Venstres mening helt forkert at fratage forældrene deres ansvar for den daglige kost til deres børn. Jeg tror i øvrigt også, at mange forældre ville betakke sig for at få frataget ansvaret for at bestemme, hvad deres barn skal have at spise, og om det eventuelt skal deltage i en madordning.

I Venstre vil vi meget gerne have, at der bliver oprettet flere madtilbud på skoler og i daginstitutioner, men det skal være frivilligt, om man som forældre vil have sit barn tilmeldt, og så skal det øvrigt også være forældrene selv, der betaler.

Derfor ser vi også til stadighed på, om der er mulighed for at gøre det endnu lettere at oprette madordninger rundt omkring, og hvordan vi får skoler og kommuner til at få en kostpolitik, som er diskuteret grundigt igennem i alle led – altså både i ledelsen og selvfølgelig også med lærere, elever og ikke mindst også forældrene. Derfor er vi også meget glade for det rejsehold, der hedder Alt Om Kost, og som jo rejser rundt og giver gratis rådgivning til bl.a. skoler og daginstitutioner om at få oprettet madordninger.

Må jeg så lige her til sidst anfægte Enhedslistens økonomiske betragtninger. Der findes altså ikke noget i den her verden, der er gratis. Der er altså ikke noget, der hedder gratis frokost. Der er altid nogle, der skal betale, og i det tilfælde her er det altså skattemynderne, så egentlig skulle det her forslag hedde skattemynderbetalt økologisk sund mad på skoler og i daginstitutioner. Jeg er godt klar over, at det måske ikke lyder nær så flot, som når man nu kalder det for gratis, men det burde det hedde. Jeg er også godt klar over, at det måske ikke er sådan helt den samme salgsvare ude i medierne, når det nu hedder skattemynderbetalt økologisk sund mad i skoler og daginstitutioner. Jeg er godt klar over, det sælger lidt bedre at kalde det for gratis. Men der er altså ikke noget, der er gratis. Det er en virkelighed,